

Vec C-13/05

Sonia Chacón Navas proti Eurest Colectividades SA

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid)

„Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani —
Pojem zdravotné postihnutie“

Návrhy prednesené 16. marca 2006 — generálny advokát L. A. Geelhoed . . . I - 6471
Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 11. júla 2006 I - 6488

Abstrakt rozsudku

- 1. Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Hranice
(Článok 234 ES)*
- 2. Sociálna politika — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78
(Smernica Rady 2000/78, článok 1)*

3. *Sociálna politika — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78 [Smernica Rady 2000/78, článok 2 ods. 1 a článok 3 ods. 1 písm. c)]*
4. *Sociálna politika — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78 (Smernica Rady 2000/78, článok 1)*

1. V rámci konania podľa článku 234 ES, ktoré je založené na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, patrí posúdenie predmetného skutkového stavu do právomoci vnútroštátneho súdu. Rovnako prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétnej veci posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť.

vzťah so skutočnosťou alebo predmetom konania vo veci samej, keď má problém hypotetickú povahu alebo keď Súdnemu dvoru nie sú známe skutkové a právne okolnosti potrebné na odpovedanie užitočným spôsobom na položené otázky.

(pozri body 32, 33)

2. Na osobu, ktorá bola prepustená zamestnávateľom výlučne iba z dôvodu choroby, sa nevzťahuje všeobecný rámec zriadený smernicou Rady 2000/78, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, s cieľom boja proti diskriminácii založenej na zdravotnom postihnutí.

V prípade výnimočných okolností prináleží však Súdnemu dvoru preskúmať podmienky, v rámci ktorých sa na neho obrátil vnútroštátny súd, s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc. Odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom možno len vtedy, keď je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadny

Aj keď sa totiž má pojem „zdravotné postihnutie“ v zmysle smernice 2000/78 chápať tak, že sa ním myslí obmedzenie

vyplývajúce najmä z fyzického, mentálneho alebo psychického postihnutia, ktoré bráni účasti dotknutej osoby na profesijnom živote, jednoduchá asimilácia pojmov „zdravotné postihnutie“ a „choroba“ nie je možná. Tým, že zákonodarca použil pojem „zdravotné postihnutie“ v článku 1 uvedenej smernice, totiž zámerne vybral pojem, ktorý sa odlišuje od pojmu „choroba“. Navyše dôležitosť, ktorú pripisuje zákonodarca Spoločenstva opatreniam určeným na prispôbenie pracoviska zdravotnému postihnutiu, preukazuje, že zákonodarca zohľadnil prípady, keď je účasť na profesijnom živote narušená dlhodobo. Na to, aby sa na obmedzenie vzťahoval pojem „zdravotné postihnutie“, musí byť teda pravdepodobné, že toto obmedzenie bude dlhodobé.

smernice 2000/78, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, bráni prepusteniu zo zamestnania založenému na zdravotnom postihnutí, ktoré vzhľadom na povinnosť vykonať primerané úpravy pre zdravotne postihnuté osoby nie je odôvodnené skutočnosťou, že predmetná osoba nie je kompetentná, schopná ani nie je k dispozícii, aby vykonávala podstatné funkcie svojho pracovného zaradenia.

(pozri bod 51, bod 2 výroku)

Smernica 2000/78 v každom prípade neobsahuje žiadnu zmienku, z ktorej by vyplývalo, že pracovníci sú chránení na základe zákazu diskriminácie založenej na zdravotnom postihnutí, keď sa vyskytnú akákoľvek choroba.

(pozri body 43 — 47, bod 1 výroku)

3. Zákaz diskriminácie založenej na zdravotnom postihnutí v oblasti prepúšťania zo zamestnania uvedený v článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1 písm. c)

4. Chorobu ako takú nemožno považovať za dôvod dopĺňajúci dôvody, v ktorých prípade smernica 2000/78, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, zakazuje diskrimináciu.

Žiadne ustanovenie Zmluvy neobsahuje zákaz diskriminácie založenej na chorobe ako takej. Čo sa týka všeobecnej

zásady zákazu diskriminácie, táto zásada zaväzuje členské štáty, ak predmetná vnútroštátna situácia vo veci samej patrí do pôsobnosti práva Spoločenstva. Nevyplyva však z toho, že pôsobnosť smernice 2000/78 musí byť rozšírená *per*

analogiam až za hranice diskriminácie založenej na dôvodoch taxatívne vymedzených v článku 1 tejto smernice.

(pozri body 54, 56, 57, bod 3 výroku)